

Birçokların cefasına katlanmayı, terk etmekten daha hafif gördüğü dünya, onun gözünde bir bedenın sığacağı mezardan ibaretti. Şehitlik mezarlığında bir mezarı olmadığı için üzüldüğünden bu dünyada gam çektiği başka birşeyi yoktu. Sonunda çok istediği şehitliği de, mezarıda genç yaşında elde etmiş, giderken geride bıraktığı sevdiklerine, bağlı bulunduğu asil yolun mensubuna neler bahşettiğini öğreten temiz bir hayat hediye etmiştir.

Şeriatı tavizsiz yaşayan zatın Pazar sohbetini dalgın dalgın dinledikten sonra kendisine vaad edilen şehadet rütbesini almak için İsmailağa Camii Şerifine gelir. İhvanın ders ve dertlerini dinledikten sonra Duha namazını kılmak için kibleye döner ve müminin miracı olan son namazına durur. Kulun Mevlaya en yakın olduğu o esnada, insanlığın en uzağında olan hain eller vücuduna yedi el ateş eder. Kanlar içinde vücudu yere yığılırken bütün şanlar ve şerefler huzurunda selam duracak şekilde başı göğe erer.

Sema ehli, sofralarında onada onada yer ayırırken Muhammed ümmeti bir hüzün yılını daha yaşar. Ertesi gün Fatih Camisi yüz binlerin gözyaşlarına şahit olur. Sessizliğin en büyük ses, yalnızlığın en büyük dost olduğu hicran gününde eller onu diri diri toprağa gömmeyip başlarına taç edinirler.

Vefat ettiğinde Sakızağacı Şehitlik Mezarlığı'na defnedilme arzusu, sevenlerinden birinin kendi yerini bu şehide bağışlamasıyla yerine gelir.

Takvimler 17 mayıs 1998'den itibaren yeni bir not düşerler sayfalarına: 36. Nakşi Şeyhi Mahmut Efendi'nin damadı 55 yaşında İsmailağa Cami-i Şerifinde şehit edilmiştir.

Rasulallah (s.a.v.)e her yönüyle benzeyen Efendi Hazretleri (k.s) nin damadı da, Hazret-i ALİ (r.a) benzer şekilde terki diyar eylemiştir.

Şehitler kendileri için yaşamazlar ve hiç ağlamazlar kendi acılarına. Bir damla rahmet için gözyaşlarına boğulan, tavaf ile mamur olan gönül kabelelerini handân etmek için gelirler. Ve "yaklaşıyor yaklaşmakta olan" diye haykırarak gam ordusuna katılıp giderler aşk otağına...